

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Bvllarii Earvmve Svmmorvm Pontificvm
Constitvtionvm Qvae Ad Commvnem Ecclesiae Vsvm post
volumina Iuris Canonici, vsq[ue] ad Sanctissimum D. N.
D. Pavlvn Papam V. emanarunt**

Quaranta, Stefano

Venetiis, 1619

Præcedentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10793

fuit, vt sequitur Pœna pecuniaria, si quando a Iudicibus Ordinarijs, iuxta rationem delicti, vel delinquentis qualitatem, eas imponi contigerit, in pios tantum usus, & pro executione iustitiae, nõ pro priuata Episcoporum utilitate expendantur arbitrio Episcopi, vel Vicarij. Deputeturque ab eodem Episcopo, qui easdem pœnas recipere debeat, earumque rationem reddere teneatur. Haec tenent verba Concilij Tolet. Pluraque imitatione digna circa dictarum pœnarum iniuriam, depositionem, adnotationem, ac distributionem faciendam, Gabriel Paleot. S. R. E. Cardinalis dictauit, & ordinauit suo Archiepiscopi Bononiensi. par. 4. tit. de causis in foro Episcop. fol. 270. & latius par. 6. tit. de administratione fori Archiep. fol. 435. & seq. Illud sane concordiam omnium consensu, (Felino attestantur loco indicato, sub num. 6) admittitur, vt in casu quo Episcopus euidenter indigeret, ac pauper esset licite possit dictas pœnas sibi vindicare, & in proprium usum expendere; In quam sententiam descenderunt etiam Henric. Bott. in tract. de Synodo Ep. scop. par. 3. sub nu. 29. ibi, Puto tamen, &c. Couar. lib. 2. var. resoluc. c. 9. sub num. 9. ac Fusc. de visitat. lib. 1. cap. 32. nu. 3. Ego tamen adhuc tutius existimarem consulendum esse Sacram. Congregationem notificando, & redditus, & onera Episcopatus.

P R A E C E D E N T I A .

*Congru-
ti de ma-
ior. &
obed.*

PRÆTER Summistas sciendum est, quod per Gregor. xiiij. edita fuit declaratio circa Præcedentiam Fratrum Mendicantium, & Confraternitatum Laicorum in processionibus, vt patet ex eius Constitutione Romæ publicata die 17. Iunii 1583. folio 1323. in Bullario incipien. Expofcit pastoralis officij, & infra.

De nobis attributæ potestatis plenitudine volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quod quicumque ex dictis Fratribus mendicantibus inter se de præcedentia huiusmodi contendentibus, aut Confratribus confraternitatum prædictarum, inter quos lites, & causa præmissorum occasione orta iam sint, seu oriri contigerit in futurum, qui in quasi possessione præcedentiae, ac iuris præcedendi sunt, ij, (quibuscumque reclamationibus, protestationibus, appellationibus, & aliis subterfugijs prorsus remotis, & cessantibus, & postpositis) in processionibus tam publicis, quam priuatis præcedere debeant, quando vero non probetur, aut non constet de quasi possessione præcedentiae huiusmodi inter fratres quidam Mendicantes ij, qui antiquiores in loco controuersiae, inter Confratres vero inter se litigantes ij, qui prius Saccis vsi sunt, in processionibus tam publicis, quàm priuatis præcedere debeant, ita vt si conuenerit noua monasteria, aut domos alicuius ordinis Mendicantium in loco, in quo alterius ordinis ex dictis Mendicantibus monasteria, aut domus prius erecta, & instituta sint, ille ordo, qui prius monasterium, seu domum in loco habuerit, præcedat. Præterea quia inter prædictos plerumque alia in processionibus, & alia in concilijs generalibus, & alijs actibus publicis, siue priuatis, ratio circa modum præcedendi seruatur, nolumus per præsentis prærogatiuis dictorum ordinum quo ad præcedentias huiusmodi quæ proprijs ordinibus, præterquam in processionibus prædictis debentur, aut fratribus Capuccinis nuncupatis, qui in processionibus publicis sub Conuentionalium Sancti Francisci, aut Minorum de obseruantia fratrum nuncupatorum Cruce, vt solent, incedere possint, aliquod præiudicium generari. Sicque per quoscunque Iudices, &c. Non obstantibus &c.

Et

Et quoniam post dictam Constitutionem ortę fuerunt multę lites, ideo die 26. Augusti 1593. Sacra Congregatio Illustrissimorum, & Reuerendissimorum DD. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praefecta, ad tollendas omnes lites, & controuersias quę inter Regulares plerumque solent oriri, super eorum precedentia in processionibus, ceterisque actib. tum publicis, tum priuatis, illud in futurum obseruandum censuit, quod in hac alma Vrbe omnium Magistra seruetur.

Die 30. Augusti 1593. Illustris. & Reuerendiss. D. Card. Alexandrinus retulit suprascriptam Congregationis sententię Sanctissimo, placuisse, & iuxta eam in casibus occurrentibus semper rescribi, & si opportunum fore videbitur generalen. Constitutionem desuper fieri mādasse illa, Gre. XIII. quę incipit. Exposit, aliisque contrarijs, quibuscunque non obstantibus.

Habentur ista declarationes impressę in Priuilegijs ordin. Camalduens. fol. 218. & in collectione Priuilegiorum sacrorum ordinum Mendicantium, & non Mendicantium per Io. Bapt. Confectum fol. 188. Impress. Florentię.

De precedentia in processionibus inter regulares, & clericos seculares plura tradit Prapof. in cap. concilia §. Episcopos 17. dist. ad quem spectet diffinire controuersias, quę oriri solent circa precedentiam in processionibus, vide Conc. Trid. sess. 24. de regular. c. 13. & nouissime Roderi. tom. 3. quę regu. art. 1. Item an omnes clerici de iure teneantur accedere ad processionem, vide Archid. Gemin. & Prapof. in c. quando. 38. dist. & Felin. in c. dilectus, num. 7. de off. ordin. & quid in Religiosis, vide Panor. in c. nimis praua, el 2. de excess. pralat. Hodie tamen per Conc. Trident. d. c. 13. sanctum est, vt exempti omnes tam clerici seculares, quam regulares, etiā monachi, ad publicas processiones vocati accedere compellantur, iis tantum exceptis, qui in strictiori clausura perpetuo viuunt. Et publicę processiones dicerentur veluti si pro bono publico in diēte essent, vt alias essent consuete & publicę, vt declarauit Sacra Congregatio, vel etiā vt inquit Abb. loc. cit. num. 2. quando processio fieret ex magna causa, vt in nouo introitu Episcopi, vel imminente peste seu alio flagello, vel ad generales Liitanias, quę sūt post Pascha ante festum Ascensionis, vt ibi per eum. Verum non obstante d. decreto Cōc. Trid. c. 13. censuit Sacra Congregatio si monachi, seu Regulares vere yltra dimidiū milliare a ciuitate distarent, non esse vtique compellendos ab Episcopo accedere ad processiones. Quam declarationem vide infra in verbo priuilegia Regularium.

An in casu, quo Regulares exempti tenentur accedere ac processiones, si citati, seu vocati venire tenuerent, possit contra eos Episcopus per censuras procedere, & uideatur dicendum, quod non, sed per alias penas ecclesiasticas ex Gambar. in tract. de potest. legati a latere lib. 8. cap. fin. num. 77. & Henriq. in sum. lib. 7. de indulgent. cap. 25. sub §. 7. Et quid in Religiosis, qui ex priuilegio eis concessio habent, ut non teneantur ire ad processiones, si ab Episcopo uocati plures, accessissent, an debeant iterato eodem modo accedere. Respondeo quod non, tum quia priuilegium est facultatis, & possunt ire si uolunt, & si nolunt abstinere, tū quia precario uidentur iuisse, & sic nullum ius est Episcopo acquisitum, ut in specie determinat Calderin. in conf. 8. sub tit. de regular. quem refert, & sequitur Felin. in c. dilectus, sub nu. 7. de off. ordin.

Circa Confraternitates laicorum, quę laicorum Confratarię nuncupantur, an sint loca religiosa, deque alijs in proposito late tract. Io. Guierrez lib. 1. canon. quęst. cap. 35. Item in quibus Episcopus, & in quibus Iudex laicus se intromittere

trōmittere possint circa has confraternitates, & laicorum collegia. Vide Patif. no
 rabiliter in conf. 34. volum. 4. & Nauar. in conf. 3. de foro compet. in nouis, Bor-
 gnin. Cavale. decis. 17. n. 16. par. 2. quibus adde Conc. Trident. sess. 22. de refor.
 cap. 8. & 9. Item an possit compelli ab Episcopo, & censuris distingi, vt accedat
 ad publicas processiones, Respondeo pluries per Sacram Congregationem fuisse
 decretum non posse compelli, vt fuit etiam rescriptum Episcopo Scalensi teno-
 ris sequentis. Reuerendissime Domine vt frater. Quamuis Theofauratij Magi-
 stri, & Confratres Sanctæ Mariæ Anunciatae magis conscientia suæ, ac pietati
 satisfecissent si amplitudini tuæ, eos ad publicas processiones vocati morem ges-
 sissent, cum tamen ad eas accedere detestauerint, neque ab amplitudine tua cō-
 pelli, neque vllis propterea censuris distingi, atque innotari debuerunt, quod
 sapius alias consulti responderunt Illustrissimi Patres Sacri Concilii Trident. Inter-
 pretes, itaque interdictum hac de causa latum protinus tollas oportet, ac de ce-
 tero a similibus compulsionibus omnino abstineas, Deus amplitudinem tuam
 incolumem seruet.

Romæ die 6. Maij. 1597.

Amplitudinis Tuæ vt frater.

Cardinalis Mantuanus.

P R A E D I C A T O R .

Leo X.

*Congr.
 titul. de
 offi. ord.
 vel de
 offic. de
 lega. ac
 titul. de
 pmi.*

PRÆTER Summistas sciendum est, quod de Prædicatorum officio, eorum-
 que examine, & approbatione extat Leonis X. constitutio in Concilio Latera-
 nen. fol. 205. in Bullar. incip. Supernæ. & infra.

Sacro approbante Concilio statuimus, & ordinamus, vt nullus, tam clericus
 secularis, quam cuiuscunque etiam Mendicantium Ordinis Regularis aut qui-
 vis alius, ad quem facultas prædicandi, tam de iure, quam de consuetudine, vel
 privilegio, aut alias pertinet, ad huiusmodi officium exercendum admittatur, nisi
 prius per superiorem suum respectiue diligenter examinatus, (in qua re conscien-
 tiam ipsius superioris oneramus) ac morum honestate, atate, doctrina, probita-
 te, prudentia, & vita exemplaritate ad illud aptus, & idoneus reperitur, & hic
 quocunque postea prædicaturus accesserit, de huiusmodi examine, & idoneitate
 sua per literas authenticas, seu alias sui examinatoris, approbatorisque, Episcop-
 pis, & alijs locorum ordinariis fidem legitime faciat. Mandantes omnibus, qui
 hoc onus sustinent, quique in futurum sustinebunt, vt Evangelicam veritatem,
 & Sanctam Scripturam iuxta declarationem, interpretationem, & ampliationem
 Doctorum, quos Ecclesia, vel vsus futurus approbavit, legendosque hætenus
 recepit, & in posterum recipiet, prædicent, & explanent, nec quicquam eius pro-
 prio sensui contrarium, aut dissonum adijciant, sed illis semper insistant, quæ ab
 ipsius Sacræ Scripturæ uerbis, & præfatorum Doctorum interpretationibus, ri-
 te, & sane intellectis non discordant. Tempus quoque præfixum futurorum mar-
 torum, uel antichristi aduentum, aut certum diem iudicij prædicare, vel asserere,
 nequaquam præsumant, cum veritas dicat. Non est ueltrum nosse tempora, vel
 momenta, quæ pater posuit in sua potestate, ipsosque qui hætenus similia asse-
 rere ausi sunt, mentitos, ac eorum causa reliquorum euā recte prædicationum au-
 thoritati non modicum detractum fuisse constet: inhibentes omnibus, & singu-
 lis Clericis secularibus, vel regularibus præfatis, ceterisque cuiuscunque status,
 gradus,